

Jonatanas ir Dovydas – ištikimi draugai

Pagrindinė eilutė: „Jonas tarė Dovydui: „Eik ramybėje, nes mes abu prisiekėme Viešpaties vardu, sakydami: ‚Viešpats tebūna tarp manęs ir tavęs, tarp mano palikuonių ir tavo palikuonių per amžius.‘ Jis atsikėlė ir išėjo, o Jonas nuėjo į miestą.“

1 Samuelio 20:42

Išrinkti Šventojo Rašto fragmentai:

1 Samuelio 18:1-9; 19:1-7; 20:1-42

Po to, kai kelis šimtmečius Izraelį valdė teisėjai, tauta ėmė trokšti karaliaus, kad galėtų būti kaip visos kitos aplinkinės tautos. Dievas buvo pasakęs Mozei, kad šis laikas ateis, ir nustatė tokio karaliaus reikalavimus (Pakartoto Įstatymo 17:14–20). Samuelis buvo pagrindinė figūra įkuriant karalystę po Sauliaus vadovavimo. Būtent Samuelis vėliau pasakė Sauliui, kad jo karalystė bus iš jo atimta dėl nepaklusnumo Dievui ir kad jį pakeis vyras, kuris bus pagal Dievo širdį (1 Samuelio 13:13, 14). Taip pat Samuelis patepė Dovydą, kai Dievas jam įsakė: „Kelkis, patepk jį, nes tai yra tas pats“ (1 Samuelio 16:12, 13).

Dėl šio patepimo Viešpaties dvasia galingai nusileido ant Dovydo, tuo pačiu metu pasitraukdama nuo Sauliaus. Pastebėję karaliaus niūrią būseną, jo tarnai pasikvietė Dovydą, kad jis pagrotų lyra ir

muzika palengvintų sergančio vadovo kančias. Saulius ėmė vertinti Dovydo tarnystę ir paskyrė jį savo ginklanešiu. 1 Samuelio 16:14–23

Svarbus šių įvykių rezultatas buvo Sauliaus sūnaus Jonatano reakcija į didelę tarnystę, kurią Dovydas teikė jo tėvui ir Izraelio tautai. „Jonatanas susidraugavo su Dovydo siela, ir Jonatanas mylėjo jį kaip savo sielą. ... Tada Jonatanas ir Dovydas sudarė sandorą, nes jis mylėjo jį kaip savo sielą.“ (1 Samuelio 18:1, 3). Taigi matome, kaip susiformavo draugystė, pagrįsta abipuse meile Dievo tarnystei, kaip tai parodoma ir mūsų pagrindinio eilėraščio žodžiuose.

Ši draugystė netrukus turėjo būti išbandyta. Dovydui nugalėjus filistinų kariuomenę, tauta skelbė: „Saulius nužudė tūkstančius, o Dovydas – dešimtis tūkstančių.“ (1 Samuelio 18:7) Saulius įsiuto ir sumanė sąmokslą prieš Dovydą. Tačiau, kai Dovydas laimėjo vieną mūšį po kito prieš Izraelio priešus, Saulius nusprendė imtis tiesesnio būdo jį pašalinti. Jis įsakė savo sūnui Jonatanui ir savo tarnams nužudyti Dovydą. 1 Samuelio 19:1

Jonatanas mylėjo savo tėvą ir, būdamas vyriausiasis iš keturių sūnų, turėjo tapti kitu Izraelio karaliumi. Tačiau jo didžiausia ištikimybė priklausė Izraelio Dievui. Kaip užrašyta 1 Samuelio 19:4, Jonatanas pasakė Sauliui, kad jis daro didelę nuodėmę, sąmoksluodamas prieš žmogų, kuris suteikė neįkainojamas paslaugas savo šaliai ir kurio ištikimybė visada buvo tvirta ir atsidavusi. Jonatano žodžiai padarė teigiamą poveikį jo tėvo impulsyviam protui. Saulius prisiekė atsisakyti savo priešiškų ketinimų (1 Samuelio 19:6, 7). Taigi, Jonatano

įsikišimo dėka buvo pasiektas laikinas susitaikymas, ir Dovydas grįžo tarnauti karaliui ir Izraelio tautai.

Anksčiau minėtuose įvykiuose randame neįkainojamą pamoką, kaip pakloti meilės mūsų broliams pamatą. „Nėra didesnės meilės, kaip ta, kai žmogus atiduoda savo gyvybę už savo draugus.“
Jono 15:13